

Niclas Backström

I två år har nu undertecknad och Patrik Persson följt fiskgjusarnas häckningsframgång i Ridö-Sundbyholmarkipelagen. Vi har under båda åren under två hektiska majhelger varit ute och letat reda på alla bon och försökt se vilka som varit bebodda. I regel är detta inte något problem, då honan som då oftast ruvar sticker upp sitt huvud ovanför bokanten med jämna mellanrum. Hon visar sig säkrast då hanen anländer med fisk.

Under 1988 var vi dessutom ute under "storhelgerna", Kristi himmelsfärd och Pingst, och informerade sjöfolket om fiskgjusarnas störningskänslighet och -vänligt bett båtar som varit alltför närliggande ett gjusbo att flytta sig.

I augusti är det sedan dags igen att ge sig ut för att se hur häckningsframgången varit. Fiskgjusungarna är då i det närmsta flygga och det är lätt att räkna hur många de är i varje bo.

Häckningsresultatet 1988 blev aningen magert. Av 19 påbörjade häckningar lyckades endast 10 par få ut vuxna ungar, som mest fick ett par ut tre ungar. Sammanlagt blev det 18 ungar, vilket ger ett medeltal på 0,95 ungar per påbörjad häckning. Om man endast räknar de bon som ligger inom Västerås kommun blev resultatet något bättre. Av 14 påbörjade häckningar lyckades 9 par få ut sammanlagt 16 ungar vilket ger ett medeltal på 1,14 ungar per påbörjad häckning.

VOK säljer sitt **klubbemblem** (kärrhöken på omslaget) som klisterdekal. Priset är 4,- st. Tre kan köpas till förmånspriset 10,-.

Stöd fågelskyddsarbetet
i Västerås kommun genom att köpa VOK:s egna vykort. Fem olika motiv. Alla av konstnären Gunnar Forsman. Finns till försäljning till ett pris av 2 kr/st. Vinsten går oavkortat till fågelskyddsarbete inom kommunen.
Intresserade försäljare kan kontakta:
Gunnar Nordesjö, tfn 021/18 80 55.
Intresserade köpare kan sätta in pengar på postgiro 1 13 30-8 så skickas korten per brev.

Under 1989 lyckades gjusarna bättre. Två bon från 1988 hade försvunnit men ersattes med ett nybyggt bo. 18 par påbörjade häckning och av dessa lyckades 16. Sammanlagt inräknades 32 ungar vilket ger ett medel på 1,72 ungar per påbörjad häckning. De bebodda bon som låg inom Västerås kommuns gränser var liksom föregående år 14. I 13 av dessa lyckades häckningen och antalet ungar blev 25, med andra ord ett medel på 1,79 ungar per påbörjad häckning.

Med bara två års resultat och erfarenhet är det mycket svårt att dra några slutsatser och det har vi inte heller gjort. Ett par saker kan dock noteras. I juli 1988 hittades bl.a en fiskgushona död nedanför ett bo där häckningen det året misslyckades. Orsaken till hennes död är outredd. I tre andra bon som låg dåligt till ur störningsynpunkt misslyckades också häckningarna. Två av dessa bon hyste inte fiskguse under 1989. Istället häckade gjusarna i andra bon som stod tomma 1988. Att detta "lägenhetsbyte" har påverkat resultatet i positiv riktning är väl inte helt osannolikt.

Om några år kanske ytterligare fakta har inkommit och man kan kanske dra några vidlyftigare slutsatser då.

ASKÖVIKENS DAG, 3 SEPTEMBER

Ola Malm

En hanfull morgonpigga personer hade denna morgon letat sig ut till Askö, för att ta del av dagens tidiga guidning. Skaran av intresserade växte dock under dagen och deltagarantalet kom att nå sin kulmen lagom till dagens

andra guidning kl.10. Enligt sansade bedömare uppskattades antalet besökare i området under dagen till 300! Får man vara lite spekulativ kan man gissa att det strålande brittsommarvädet var en starkt bidragande orsak till den goda uppslutningen.

Strax efter sex vandrade så gryningsgruppen iväg från parkeringen mot de s.k "Stenarna", en liten åkerholme intill Asköbäcken. Där brukar det så här års finnas gott om småfågel. Väl framme kunde vi inte längre hålla fingrarna borta från våra matsäckar utan vi började att med glupsk iver förtära innehållet. Med sinnena på hjälp och uppriggade tuber började vi underhand att studera de flockar av småfågel som flaxade runt i buskagen. Mest rörde det sig om gulsparv men även en del ångspiårkor, sävsparvar samt en ortolansparv kunde "obsas in". I luften ovanför oss flög snabbt ett par röststrupiga piplärkor förbi och några av de mest uppmärksamma av oss kunde också uppfatta en kort aukustisk tillkännagivelse från en lappsparv.

En art som man alltid brukar se här vid denna årstid är blåhake och efter en kort stund fick vi syn på dagens första, en höstblekt hane, vackert poserande i toppen av en buske. Innan förmiddagen var till ända observerades ytterligare fyra blåhakar från vårt frukostläger. Även en del rovfågel var i farten under morgontimmarna och de arter som sågs var en brun kärrhök, några ormrökar, tre bivräkar, sparvhökar samt en vardera av lärkfalk och tornfalk.

Då några mindre kräsna deltagare nöjde sig med detta splittrade gruppen och halva styrkan, med undertecknad i spetsen, drog iväg mot tornet. Vid